Vítr - Vondráčková, Lucie

Ať si říká kdo chce svý
on příjde já to vím
zvládne jedním mávnutím
to s čím tu zápasím

Jen když smůla
blíž se zdáš
málem vítězí
Ptám se jakej může tak být
ten co z dálky přichází

R.:
Ať je jak vítr
Ať ví co chce
přitom sám sobě se dovede smát
Jak zvlášní a zvlášť
někam vítr tam plášť
a má sílu které neodolám

Ať je jak vítr
Nikdo ho nespoutá
jen když on sám bude to chtít
dřív tajfun a hráč
teď můj vánek a stráž
a když k ránu snad má chuť zas jít
neuletí..

Jiným zdá se dávám
pít až do dna trápení
mí srdce že zůstává
v tý skále míle vzdálený
Čím víc ta pouť je dlouhá
tím víc jich odradím
On dál už na nic nečeká
a prostě sám mě pohladí

R.:

Co vidím
slyším
cítím
všechno mu dám..
Na tohle velký vzkříšení
čekám dál a to doufání
je k zbláznění

S větrem v zádech
ať blíží se k nám
teď už nesmí to vzdát
uvěřím, že on má tu už vát napořád

R.:
R.:

Ať je jak vítr
Ať ví co chce
přitom sám sobě se dovede smát
... Ať je jak vítr!